

Adı Neydi

– HimmətAYGÜT · 27 Mayıs 2011

şimdi, sen çocukluk diyorsundur bu yaptığıma.
benim gibi, bu oyunun nasıl oynandığını bilmeyenlere
çocuk diyorsundur, ama güz yangınıydı bu.
kimin neye, nasıl yandığı meçhul olsa da,
herkesin bir açıklaması vardır şimdi kendine
kendi haklılıklarında...

ben cep harçlığını çıkartıyorum
efkâr dolu sesimi sana duyurabilmek için
yazdığım şiirlerle.
hem, böylece uzak tutuyorum kendimi
en çok da kendi içimdeki meyhanelerden...
uzak duruyorum bana dair söylediğin yalanlardan
ki onlar çok güzellerdi be kadın.

ortalık dağınık, ustalar çalışıyor hücrelerimde
kapı pencerelerimi düzeltmek için.
öğreniyorum...
korkma, ayık olmadığım tüm zamanlarda yaptığım gibi
bir yere gitmiyorum, buradayım aslında.

çok beğendim kendimi bu gün
açık yeşil gömlek, öyle pantolon
ve uygun ayakkabılarla...
ateşi devşirmiştım dudaklarımdaki ısıklarda
ama veresiye olduğunu biliyordum serinliğin
çığıklarımında tizlerin noksanlığından...

ölü müyüm ben şimdi? sahi söyler misin
hoşça yanarak yenildiğim savaş yangınları ortasında?
çok dostça olmadı bu son dediğim, farkındayım
kaçık bir herif, aşk deyince iyice çekilmez olabiliyor böyle
usta bir kadının, "ben dedimdi" li, onca sözleri sonrasında.

adımı, yalan koysam bile

dolmuyor ki sen ve ben arasındaki o uçurum
ne derman bana ne dert hiç biri
gülüşlerimden yine nefret ediyorum
zor bir bulmacayı bir kez daha kolayca çözmüşlüğümden.

seni izliyorum tüm alanlarda
her bir yana haber salarak...
sesini, yüzünü, gülüşünü seyrediyorum
hiç umursamadan...
belki yaralıdır gözlerin, çünkü Tarabya sırtlarından
bağır çağır, Boğaz'ın sislerinde kaybolurken
ben, en çok seni öldürüyorum...

dar sokaklarımın birinden çıktın işte
renginle, duruşunla...
eksilttikçe çıktın ben bende seni
ay doğar gibi...
yaralı yüzleri sevdiğimi tahmin etmişliğinden
belki, gecenin tüllerle oynamasını sevdiğimi bildiğinden
özenti aşklara nefretimden hiç söz etmemişliğimden...
bendim belki de yol göstericin karanlığımda.
mesul bendim öyle çıkıp da gelebilmişliğinden...

güz yangınıydı benimki
neden, neye, nasıl yandığım bende meçhul...
senin bir açıklaman vardır kendine
dedimdi, diye başlayan ve yine akla gayet yatkın...
çocukça diyorsundur,
çocukluk diyorsundur muhtemelen.
iyi de, iki çocuğun güz ateşiyle oynadığı oyunun
adı neydi kadın?